

Corpus Juris Canonici

Gregor <XIII., Papst>

M. DC. LXI. Coloniae Munatianaee, 1661

5 Non est stringendus anathemate, qui nequit esse.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62953](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62953)

QVÆSTIO V.
De quinta verò questione in concilio Carthaginiensi a III. c. 7. sic invenitur definitum.
C. I. ¶ Non est à communiōne suspendendus, qui die statuta ad causam venire non potuit.

Quisquis à Episcoporum accusator ad Primatem provincie ipsius causam deferat accusator. Nec à communiōne suspendatur, cui crimen invidetur, nisi ad causam suam dicendam, i electorum iudicium, die statuta, literis evocatus minime occurrerit. hoc est, intra spatium mensis ex ea die, qua eura literas accepisset confiterit. Quòd si e aliquas veras necessitatis causas probaverit, quibus eum occurrere non potuisse manifestum sit, causis suis dicende intra alterum mensem integram habeat facultatem. Verùm tandiu post mensem secundum non communicet, donec purgetur. Sin autem nec ad concilium universale 2 occurrere voluerit, ut vel ibi causa eius terminetur, ipse in se damnationis suæ sententiam dixisse iudicetur. Tempore sanè, quo non communicat, nec 3 in sua ecclesia, vel parochia communicet. Accusator autem eius, si nunquam diebus cause dicende defuerit, à communiōne non removeatur. Si vero aliquando defuerit subrahens se, restituo in communiōnem Episcopo, removeatur à communiōne accusator: ita tamen, ut nec ipsi admittatur facultas cause peragende, si se ad diem occurrere non noverit, d sed non potuisse probaverit.

- 1 ¶ Electorum iudicium] Iste dua voces absunt ab editione Coloniensi conciliorum in quatuor tomis.
- 2 ¶ Univerfale] In concilio ipse additur, anniversarium. quod in Africano concilio c. 62. ostenditur de universali concilio Africa esse intelligendum.
- 3 ¶ Nec in sua ecclesia] Sic in ceteris conciliorum editionibus, & codice canonum, & apud ceteros collectores. Sed in editione quatuor tomorum est, nec in sua plebecommunicet. Græcè, c. 19. legitur, μηδὲ ἐν τῷ ἰδίῳ ἐκκλησίᾳ, μηδὲ ἐν παροικίᾳ κοινοῦντο. id est, neque in propria ecclesia, nec in parochia communicabit.

QVÆSTIO VI.
Sexta verò questio eodem septimo capitulo concilii Carthaginiensis III. terminatur, in quo sequitur.
C. I. ¶ In civili, & proprio duntaxat negotio ad arguendum admittitur, qui in Episcopis accusatione culpabilis invenitur.

Illud verò placuit, ut cum agere cœperit in Episcoporum iudicio, si fuerit accusator persona culpabilis, ad arguendum f non admittatur, nisi proprias causas, non tamen ecclesiasticas, vel i criminales afferere g voluerit.
C. II. ¶ Propriam causam agere valet, cui accusare non licet.
Item ex concilio Carthaginiensi 7. c. prope fidem.

Omnia, h quibus accusatio denegatur, in causis propriis accusandi licentia non est deneganda.
a Et Felix Episcopus ad Episcopos Gallie. b Anselm. l. 2. c. 122. Burd. l. 2. c. 106. P. 1. c. 270. P. 2. c. 106. c Anselm. 2. q. 9. §. 2. q. 2. d. al. ubi sic. e Anselm. l. 3. c. 122. Burd. ibidem. Ivo ibidem. P. 2. ibidem. f al. ad accusandum, vel arguendum. g al. dicere. h Ivo part. 2. c. 64.

C. III. ¶ In accusatione Episcoporum delicta, civiliter tantum experiri.
Item Felix Papa omnibus Episcopis per Gallia provincias constituit, epistola secunda.

C. IV. ¶ De eodem.
Item Hadrianus Papa in capitulo, c. 3.

CAVSA V.

De infamiam cuiusdam Episcopi chartula accusatus occurrere confiteritur: tandem accusator in publicum. Episcopus autem semel literis evocatus, causa sua die statuta adesse non voluit, procuratorem iudicis se praesentavit, absq. synodali auctoritate damnatur. Demum iudicio per appellationem negat de accusatoris inimicitia Episcopus conqueitur: tandem in probatione deficit accusator.
1 Primò queritur, qua pars sit ferendus, qui famulatum bellum clanculo scribens, probare negligi quæ mandavit.
2 Secundo, quæ sit vocandus ad causam, antequam sententiam damnationis accipiat. b
3 Tertio, an per procuratorem causam suam agere valeat, si ipsius causa adesse non potest.
4 Quarto, an absq. synodali auctoritate sit damnandus.
5 Quinto, an idem aliquis habendus sit introitus, quæ tunc terius indicat.
6 Sexto, qua pars sit plentendum, qui, quid iudicis, probare valet.

QVÆSTIO VII.
De prima questione Hadrianus Papa scribit in epistola, c. cap. 49. al. 30. dicens.
C. I. ¶ Flagellatur, qui scripta in alterius famam neglexerit probare.

Qui d. in alterius famam publice i flagellatur, si verba contumeliosa confinxerit: & repetita non probaverit, flagellatur: & qui ea prius in publico rumpat, si non vult auctoris facti causam incurrere, i Publicè] Hadrianus, Capitulare Caroli, & ibi sic in publico.

C. II. ¶ De eodem.
Item Gregorius I. epist. 29. f. c. 129.
Quia Castorium Notarium, ac responsalem nocturno silentio in publico i civitatis loco contumeliam posuit in ejus crimine loquentem, multumque de facienda pace callide contradicentem. i quisquis veraciter loquitur, semetipsum in publico non debet formidare, oportet, ut publice creta, & cunctis in contestatione sua loqui praesumpserit, quidquid ille sit, qui hoc agere praesumpserit, sensum in tantis iniquitatis consilio praebuit, qui illi Domini nostri IESU CHRISTI spiritum detrahens, vatus sit. Si verò, quia later, & quantum teneat ad disciplinam f non valet, si tantis iniquitatibus, etiam prohibitus, corpus ac sanguinem Dei

a 3. q. 10. c. fin. P. 2. p. 6. c. 213. b al. excipiat. c 1. 7. c. 361. d Anselm. l. 3. c. 88. P. 2. c. 106. & p. 16. c. 213. P. 2. p. 6. c. 381. f al. disciplina.] orig.